

Kreds. Saaledes bliver f. Eks. en Forbrugsforening, skattepligtig, naar den for- deler Varer til Ikke-Medlemmer; en Pro- duktionsforening, naar den opkøber Pro- dukter fra Ikke-Medlemmer. Indkøb af de fornødne Hjelpestoffer og Salg af Bi- produkter kan dog ikke begrunde Skatte- pligt. Saa vidt jeg tror, har det ikke været Kommissionens Tanke at gaa bort fra det Synspunkt, der ligger til Grund for denne Definition af Adskillelsen imellem næringsdrivende og ikke næringsdrivende Forbrugs- og Produktionsforeninger.

Medens jeg er ved Bestemmelserne i Lovforslagets 2det Afsnit, maa jeg maaske tillige besvare den Forespørgsel, som det samme ærede Medlem rettede til mig an- gaaende Forstaaelsen af Lovforslagets § 2, Nr. 2. Det ærede Medlem mente, at Handel med Faar, Svin og Fjerkræ vilde efter denne Bestemmelse ikke komme ind under de fri Næringer. Det er ganske vist saa- ledes, at Handel med Faar, Svin og Fjer- kræ ikke er indbefattet under § 2, Nr. 2, som udtrykkelig kun nævner Heste og Kvæg, men jeg skal gøre opmærksom paa, at i samme Paragraf Nr. 3 staar der nævnt „Handel med andre end de under Nr. 2 nævnte Frembringelser af indenlandsk Land- brug, Kreaturhold“ osv. Med Hensyn til Handel med disse Frembringelser er der til Adskillelse fra Reglen i Nr. 2 kun fastsat, at de ikke maa være opkøbte i en Køb- stad, og at Forhandlingen ikke maa ske fra aaben Bod. Efter den Forstaaelse, der i en lang Aarrække lige siden Forord- ningen af 23de April 1845 har været gæl- dende med Hensyn til Forstaaelsen af disse Udtryk „indenlandsk Landbrug og Krea- turhold“, er det indlysende, at Handel med Faar, Svin og Fjerkræ vil falde ind her- under. Det er altsaa paa ingen Maade Lovforslagets Mening at ville forandre den gældende Regel paa dette Punkt. — Det ærede Medlem spurgte dernæst, om det skulde være forbudt at sælge disse Varer paa Markeder. I Lovforslagets § 18 næv- nes Heste og Kvæg, og ved Siden deraf brugs der her akkurat det samme Udtryk som i § 2, Nr. 2, der nævnes „Frembringelser af indenlandsk Landbrug, Kreaturhold“ osv., hvoraf ærede Medlemmer kunne skønne, at Paragraffen ikke udelukker Salg paa Marked af Svin, Faar og Fjerkræ. — Med Hensyn til de saakaldte uautoriserede Mar- keder, som det ærede Medlem omtalte, skal jeg bemærke, at det heller ikke har været Forslagets Mening — saa vidt jeg kan skønne — at forandre de bestaaende Regler om Opkøb af Heste og Kvæg her

i Landet af fremmede. Lovgivningen kender jo ikke uautoriserede Markeder, men det er en Form for Opkøb, som har meget gammel Hævd, og som allerede i en Skrivelse af 30te April 1831 er omtalt af Kancelliet som en Forhandlingsmaade, der ikke var i Strid med de gældende Bestem- melser om Markeder, og som derfor ikke kunne forbydes. De falde ikke ind under Markeder og derfor heller ikke under Lov- forslagets Bestemmelser i § 18.

Saa at sige alle Talere havde jo om- talt den meget omdisputerede Bestemmelse angaaende Indførelse af tvungne Fagprøver, og jeg tror ikke, det vilde være nødven- digt for mig at føje noget videre til den Diskussion, der her er ført. Jeg stiller mig ganske sikkert paa Lovforslagets Standpunkt, for saa vidt jeg i det hele og store ganske kan slutte mig til den ærede Indleder af Forhandlingen, der jo i øvrigt paa dette Punkt har hørt til Kommissionens Mindretal. Jeg kan slutte mig til hans Udtalelser, naar han mener, at Ho- vedvægten er bleven lagt og maa lægges paa, at Indførelsen af tvungne Fagprøver er noget, der er blevet saa stærkt og varmt ønsket af Haandværkerstanden sær- lig, men ogsaa af Handelsstanden, for saa vidt som de vilde komme til Anvendelse paa den. Jeg slutter mig til de varme Udtalelser fra det ærede 3dje Medlem for 7de Kreds (Bjerre) og det ærede 1ste Med- lem for 9de Kreds (Stilling), naar de for- svare Indførelsen af tvungne Fagprøver. Man kan vistnok paa ingen Maade sige, at den Omstændighed, at deres Indførelse vilde berede Haandværkerstanden en Skuffelse, skulde afholde Lovgivningsmagten fra at indføre dem. Det er efter mit Synspunkt paa ingen Maade rigtigt. Naar det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) raillerede over det Lægemedel, som man selv ikke troede paa, saa er For- holdet dog her det, at hvis Rigsdagen vilde optræde som Læge, maatte den for sit Vedkommende erklære sig for renonce paa noget Lægemedel. Vi kunne ikke an- give, hvad der virkelig vil kunne hjælpe Haandværksstanden paa dette Punkt. Men naar Forholdet er det, at man kan skønne, at Indførelsen af tvungne Fagprø- ver i ethvert Tilfælde ikke kan medføre Skade, tror jeg, man gaar den rigtige Vej ved at lade Erfaringen afgøre, om de ville blive nogen Skuffelse for Haandværksstan- den. At de ikke ville medføre nogen Skade, er blevet paavist af flere Talere i Dag; at de ville kunne medføre Gavn, er lige saa sikkert, som at det ganske sikkert